

A LA CASA DELS SIGNES,
LA POMA PODRIDA ÉS LA MÉS SUCOSA

No costa gaire de recordar:

- 1) el signe lingüístic, segons Saussure, és arbitrari i lineal.
- 2) d'acord amb B. Pottier, perquè el signe lingüístic sigui unitat de comunicació cal que (hi) considerem les seves possibilitats combinatòries:

significat (nivell semàntic)	possibilitats combinatòries (nivell morfosintàctic)
significant (nivell fonològic)	

El signe poètic és, però, un signe lingüístic?

Exemple:

l (a

le

af

fa

ll

s)

one

l

iness

Es tracta d'un poema d'e.e. cummings, dels 95 *poemes* publicats el 1958. Isabel Robles i Jaume Pérez Montaner¹ l'han traduït així:

s (una

fu

lla

c

a

u)

oli

t

ud

Reflexions: — 1a.) el signe poètic pot ser traduït com el signe lingüístic?

— 2a.) l'arbitrarietat, pot ser vençuda (verbigràcia, per la tipografia)?

— 3a.) i la linealitat?

— 4a.) el significat té significat en el signe poètic?

— 5a.) les possibilitats combinatòries poden ser impossibles?

Recerca de suport històric: anàlisi d'un poema llatí i d'un text de l'avantguarda.

Dissertació: «El llenguatge literari discorre des de les contestes quasi totalment negatives a les quatre darreres reflexions fins a les respostes afirmatives».

Examen: La primera reflexió com a síntesi de les altres quatre.

«Solució»: Vegeu l'anàlisi isotòpica del poema de Cummings per Vicent Salvador, *El gest poètic. Cap a una teoria del poema*. València. Edicions del Bullent, 1984, pp. 192-196.

1. e.e. cummings, *44 poemes*. Poesia, 4. València, Gregal Llibres, 1986, pp. 90 i 91.